

Фрагменты ансамбля сядзібы ў В. Рудакоў

Вёска Рудакоў вядомая яшчэ з 1574 г. як невялікі «астравок», якіх уваходзіў у склад Брагінскай воласці, уладальнікі якой былі Тады князі ВКЛ Вішнявецкія.

Паводле інвентарнага вопісу складзенага 1 лістапада 1844 г. маёнтак Рудакова належаў памешчыку Аляксандру Аскерку. У канцы XIX стагоддзя маёнтак Рудакова пераходзіць да Ваньковічаў.

Сядзібны дом Ваньковічаў праектаваў архітэктар Тадэвуш Раствораўскі. Сядзіба была пабудавана ў 1909 годзе, выканана ў італьянскім стылі барока з чырвонай цэгля, на кожнай цагліне прастаўлена Фірмовае таўро Ваньковічаў «W». Будынак складаецца з 3-ох карпусоў сярэдняга аднапавярховага (цяпер гэта 2 паверха, т.к. падчас Савецкага Саюза дах цэнтральнага корпуса згарэла, і было вырашана дабудаваць 2-гі паверх), а па баках двух павярховыя калоны. Поле франтонаў забяспечана рэльефным малюнкам герба Ваньковічаў.

Будынак ацяпляўся з дапамогай цэнтральнага ацяплення, але таксама ўнутры прысутнічала 2 каміны. Сцены ва ўсіх пакоях былі пакрытыя алейнай фарбай. У некаторых пакоях быў рознакаляровы паркет. Вестыбюль быў выкладзены чорнай і белай мармуровай пліткай. Увесь інтэр'ер сядзібы быў выкананы ў паляўнічым стылі, для антуражу па абодва бакі ад уваходных дзвярэй стаялі пудзіла мядзведзяў, а на сценах галавы дзікоў, рогі аленяў і ласёў. Бронзавая скульптура Меркурыя (бог Старажытнай Грэцыі) стаяла на мармуровым п'едэстале. Цёмна-зялёныя сцены сталовай былі напалову аббітыя дубовымі дошкамі, стол і мэбля былі таксама выкананы з дуба, усюды быў выразаны фамільны герб Ваньковічаў. Гэтак жа ў сталовай стаяў камін з чорнага мармуру, віселі фамільныя партрэты.

Вялікая залы была абстаўлена двума камплектамі мэблі ў стылі часоў Людовіка XVI, пакрытая шоўкам крэмавага колеру. Тут віселі дзве дарагія карціны: «Мора» Айвазоўскага і «Караван у пустыні» невядомага аўтара.

Гарбатная залы (прызначаная для піцця гарбаты і кава) мела пазалочаную мэблю ў стылі ампір. На сценах гэтага пакоя віселі партрэты роду Ваньковічаў.

Сцены будуара гаспадыні сядзібы знізу былі пакрытыя лакаванай белай шпаклевкай, а зверху шаўковай тканінай з ўзорамі.

Калідорную абстаноўку складалі доўгія дубовыя шафы прыстасаваныя пад бібліятэку, сярод кніг гэтак жа было шмат нот, бо і сам Станіслаў Ваньковіч і яго брат Антон, а так жа іх сыны захапляліся гульнёй на скрыпцы. Мяккія крэслы, якія стаялі ўздоўж шаф з кнігамі, былі аббітыя ласінай шкурай.

Прылеглы вялікі парк стаўрапольскага тыпу, быў у асноўным з мясцовых парод дрэў і разам з фруктовым садам налічваў 4 га. Дрэвы раслі цеснымі групамі, а на прысядзібным лужку размяшчаліся высокія кусты з

ружамі. У парку было шмат конскага каштана і іншых экзотаў. Ад ранейшых насаджэнняў захаваліся адзінкавыя групы, дрэвы дуба, клёну, граба, бярозы. З парушэннем воднай сістэмы кампазіцыя страціла ранейшую арыгінальнасць, на прылеглых палях з'явіліся пераўвільготненыя «сподкі». Парк за сядзібным домам мае рэгулярную планіроўку-два выцягнутых уздоўж цэнтральнай восі баскета, абвалаваных па перыметры. Прагулачны маршрут праходзіць па ліпавых аляях.

Будынак сядзібы можна выкарыстоўваць як культурна-гасцінічны комплекс. У памяшканнях сядзібнага дома на першым паверсе размясціць музейную экспазіцыю, прысвечаную гісторыі Рудакова і яго ўладальнікаў, аднавіць элементы інтэр'еру дваранскай сядзібы пачатку ХХ ст. праектуемае прыстасаванне сядзібнага комплексу ў д. Рудакоў дазволіць стварыць унікальны для Рэспублікі турыстычны аб'ект, разлічаны, перш за ўсё, на невялікія групы для правядзення як карпаратыўных мерапрыемстваў, так і для сямейнага адпачынку.

На тэрыторыі сядзібы і прылеглых зямельных плошчах можна арганізаваць музей пад адкрытым небам, паўтаралы праекты, увасобленыя ў Бельгіі, Ізраілі і Тайландзе. Яны ўяўляюць сабой рэканструкцыю ў мініяцюры горада ці найбольш цікавых архітэктурных помнікаў краіны, рэгіёну, якія выкананы ў маштабе 1:25 і змешчаны ў натуральным асяроддзі. Акрамя асобных будынкаў, прайграваюцца ландшафтныя асаблівасці тэрыторыі, транспартная і камунікацыйная інфраструктура населеных пунктаў, мініяцюрныя чалавечыя фігуркі і г. д. Гэтыя аб'екты, якія пастаянна развіваюцца і штогод папаўняюцца новымі экспанатамі, традыцыйна карыстаюцца вялікім попытам, як у мясцовага насельніцтва (асабліва дзіцячая аўдыторыя), так і ў турыстаў. Так, напрыклад, мініятурны гарадок Мадуродам (г. Гаага, Галандыя), які мае плошчу каля 25000 м. кв., з моманту свайго стварэння ў 1952 г. прыняў некалькі дзесяткаў мільёнаў наведвальнікаў.

Рэалізацыя праекта можа прадугледжваць рэканструкцыю малымі архітэктурнымі формамі найбольш значных помнікаў сусветнай архітэктуры ў храналагічным разрэзе, пачынаючы ад эпохі ранніх цывілізацый (Егіпет, Вавілон, Асірыя), уключаючы дойлідства старажытнай Грэцыі і Рыма, і да найноўшага часу. На іх базе будзе створана музейная экспазіцыя з рознымі тэматычнымі зонамі, у тым ліку і з раздзелам, прысвечаным беларускай архітэктуры.

Комплекс паслуг, якія прадстаўляюцца наведвальнікам, можа быць шырокім і ўключаць некалькі кірункаў:

- культурна-адукацыйныя мерапрыемствы (музейныя экскурсіі па экспазіцыях комплексу і навакольных помніках гісторыі і культуры, правядзенне выстаў, абрадавых каляндарных святаў, кірмашоў, выступленняў народных калектываў і інш.);

- актыўны адпачынак (пешыя прагулкі, занятак спортам на спецыяльных пляцоўках, конныя прагулкі і г. д.);
- гасцінічныя паслугі (сямейны адпачынак выхаднога дня, правядзенне карпаратыўных, дзелавых сустрэч і ўрачыстасцяў).
- гандлёвыя паслугі.

Для рэалізацыі гэтага праекта мы гатовыя разгледзець як варыянт поўнага продажу аб'екта інвестару, так і стварэнне сумеснага прадпрыемства.

Рэгенерацыя архітэктурна-ландшафтнага комплексу ў Д. Рудакоў павінна прывесці да стварэння на яго базе культурна-гістарычнага цэнтра, які будзе актыўна выкарыстоўвацца на рынку турыстычных паслуг.

Кантактныя дадзеныя сектара культуры Хойніцкага райвыканкама:

тэл. / факс: +375 2346 33060

эл. пошта: kulture@hoiniki.gov.by

паштовы адрас: 247622, вул. Савецкая, 88, г. Хойнікі, Гомельская вобл.